

3. Zgłoszenie kandydatury prof. Andrzeja Górskiego do uroczystego odnowienia doktoratu.

Zgodnie z trybem uchwalonym przez Senat PW, macierzysta Rada Wydziału może wystąpić z wnioskiem o uroczyste odnowienie doktoratu.

Życiorys prof. dr. **Andrzeja Górskiego** przypomniany jest w Załączniku 1.

5. Zgłoszenie kandydatur na członków Centralnej Komisji ds. Tytułu i Stopni Naukowych.

Kolegium dziekańskie proponuje następujące kandydatury:

Dla dziedziny „nauki chemiczne” i dyscypliny „chemia”
prof. dr hab. **Tadeusz Marek Krygowski**, Uniwersytet Warszawski
prof. dr hab. **Jacek Namieśnik**, Politechnika Gdańska

Dla dziedziny „nauki chemiczne” i dyscypliny „technologia chemiczna”
prof. dr hab. **Zbigniew Florjańczyk**, Politechnika Warszawska
prof. dr hab. **Henryk Górecki**, Politechnika Wrocławska

6. Stanowisko Rady Wydziału w sprawie biurokratycznych ograniczeń w funkcjonowaniu Uczelni.

Propozycję stanowiska w tej sprawie stanowi Załącznik 2.

7.1. Powołanie recenzentów, komisji do przyjęcia rozprawy i publicznej obrony oraz komisji egzaminacyjnej z przedmiotu podstawowego w przewodzie doktorskim mgr. inż. Krzysztofa Abramskiego.

Rozprawa doktorska mgr. inż. **Jana Krzysztofa Abramskiego**. Temat pracy: „Zastosowanie układu sprzężonego CE ICP-MS do badania oddziaływań kompleksów metali, potencjalnych preparatów przeciwnowotworowych, z albuminą i transferyną”.

Przewód doktorski został otwarty 15.01.2008. Mgr inż. **Jan Krzysztof Abramski** od 2005 r. jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym Wydziale. Promotor: prof. dr hab. **Maciej Jarosz**.

Komisja ds. przewodów doktorskich nr 1 proponuje następujących recenzentów: prof. dr hab. **Marię Balcerzak** z naszego Wydziału i prof. dr hab. **Bogusława Buszewskiego** z UMK w Toruniu.

Komisja przewodów doktorskich nr 1 wnosi o utworzenie komisji do przyjęcia rozprawy i publicznej obrony, kooptując do swojego składu recenzenta.

Komisja ds. przewodów doktorskich nr 1 proponuje jako dziedzinę - nauki chemiczne, jako dyscyplinę - chemię.

Komisja wnosi o powołanie następujących egzaminatorów z przedmiotu podstawowego: prof. nzw. dr. hab. Zygmunta Gontarza (przew.), prof. dr. hab. Macieja Jarosza (promotor), prof. dr. hab. Mirosława Mojskiego, dr. hab. Krzysztofa Jankowskiego, prof. dr. hab. Marię Balcerzak i prof. dr. hab. Bogusława Buszewskiego (recenzenci).

7.2. Otwarcie przewodu doktorskiego mgr inż. Urszuli Ulkowskiej, wyznaczenie promotora oraz powołanie komisji egzaminacyjnych z języka angielskiego i filozofii.

Mgr inż. **Urszula Ulkowska** jest absolwentką Wydziału Chemicznego PW, który ukończyła w 2005 r. Obecnie jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym wydziale. Proponowany temat pracy doktorskiej: *Synteza układów typu MgO-X (X = Cl, Br i I) i ich aktywność katalityczna w reakcji przeniesienia wodoru do akroleiny*. Proponowany promotor: dr hab. **Marek Gliński**. Kandydat na promotora proponuje następujące przedmioty egzaminów doktorskich: technologia chemiczna organiczna (dyscyplina podstawowa), jęz. angielski, filozofia. Komisja ds. przewodów doktorskich nr 2 pozytywnie zaopiniowała wniosek mgr inż. Urszuli Ulkowskiej i postuluje otwarcie przewodu w dziedzinie nauk chemicznych w dyscyplinie technologia chemiczna.

Komisja ds. Przewodów Doktorskich nr 2 wnosi o powołanie komisji egzaminacyjnych z przedmiotów dodatkowych w następującym składzie – z filozofii (prof. dr hab. G. Rokicki, dr hab. M. Gliński, prof. J.

Marzęcki) oraz z języka angielskiego (prof. dr hab. G. Rokicki, dr hab. M. Gliński, mgr A. Januszewska).

7.3. Otwarcie przewodu doktorskiego mgr inż. Jolanty Janiszewskiej i wyznaczenie promotora.

Mgr inż. **Jolanta Janiszewska** jest absolwentką Wydziału Chemicznego PW, który ukończyła w 2007 r. Obecnie jest uczestnikiem Studium Doktoranckiego na naszym wydziale. Proponowany temat pracy doktorskiej: *Nieorganiczne anionowe składniki żywności oznaczane techniką chromatografii jonowej*. Proponowany promotor: prof. dr hab. **Maria Balcerzak**. Kandydatka na promotora proponuje następujące przedmioty egzaminów doktorskich: chemia analityczna (dyscyplina podstawowa), jęz. angielski, filozofia. Komisja ds. przewodów doktorskich nr 1 pozytywnie zaopiniowała wniosek mgr inż. **Jolanty Janiszewskiej** i postuluje otwarcie przewodu w dziedzinie nauk chemicznych w dyscyplinie chemia.

7.4. Ocena stopnia zaawansowania rozprawy habilitacyjnej dr. inż. Andrzeja Marciniaka.

Dr inż. **Andrzej Marciniak**, adiunkt z Zakładu Chemii Fizycznej, zwrócił się do dziekana z wnioskiem o przyznanie stypendium habilitacyjnego na okres jednego roku. Komisja Rady Wydziału ds. Nauki pozytywnie oceniła stopień zaawansowania rozprawy habilitacyjnej wnioskodawcy (Załącznik 3).

8.1. Powołanie komisji odwoławczej ds. oceny nauczycieli akademickich.

Prowadzona aktualnie na naszym Wydziale akcja oceny nauczycieli akademickich wymaga powołania komisji odwoławczej. Kolegium dziekańskie proponuje następujący jej skład:

1. prof. dr hab. inż. **Gabriel Rokicki** - przewodniczący
2. dr inż. Stanisław Kuś
3. dr inż. Aldona Zalewska
4. dr hab. inż. Wanda Ziemkowska

9.1. Powołanie Wydziałowej Komisji Rekrutacyjnej.

Zbliżająca się rekrutacja studentów wymaga powołania właściwej komisji. Proponowany jest następujący jej skład:

prof. dr hab. **Michał Fedoryński** – przewodniczący
dr Norbert Obarski - sekretarz
dr Iwona Głuch
dr Ewa Mironiuk-Puchalska
dr Paweł Parzuchowski

Załącznik 1

Życiorys prof. dr. A. Górskiego

Profesor Andrzej Górski urodził się w Warszawie 15 sierpnia 1920 r. Rodzicami Profesora byli: Janina z Dmochowskich i Marian – profesor SGGW. Szkołę średnią rozpoczął w Skierniewicach w gimnazjum im. Bolesława Prusa a ukończył w 1938 roku w Warszawie w gimnazjum im. Stanisława Staszica. Po zdaniu konkursowego egzaminu wstępnego na Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej, odbył w latach 1938/39 obowiązkową służbę wojskową w Szkole Podchorążych Łączności w Zegrzu. Uczestniczył w kampanii wrześniowej 1939 roku. Studia chemiczne rozpoczął na tajnych kompletach w czasie okupacji, najpierw w Szkole Wawelberga a później w PWST w Warszawie na Wydziale Chemicznym. Jednocześnie pracował w Gazowni Miejskiej a następnie w Stacji Chemiczno-Rolniczej, gdzie wykonał pracę dyplomową. Po Powstaniu Warszawskim, w którym brał udział, pracował dalej w Stacji Chemiczno-Rolniczej w Skierniewicach. Po wyzwoleniu podjął pracę jako asystent w Zakładzie Gleboznawstwa SGGW w Skierniewicach a później w Warszawie. W 1946 roku podjął studia na Wydziale Chemicznym PW uzyskując jednocześnie etat asystenta w Zakładzie Chemii Nieorganicznej u prof. Tadeusza Miłobędzkiego, którego był uczniem. Studia ukończył w 1948 roku.

W 1948 roku rozpoczął pracę doktorską u prof. Tadeusza Miłobędzkiego którą obronił w roku 1952. W 1952 roku w związku z przejściem prof. Miłobędzkiego na emeryturę i zmianą kierownika Zakładu Chemii Nieorganicznej, przeszedł do Zakładu Metaloznawstwa, w którym podjął prace nad otrzymaniem germanu ze źródeł krajowych, kierując powołanym do tego celu zespołem. Uzyskał za nią w 1955 roku Nagrodę Państwową II stopnia. W 1955 roku został docentem i odtąd prowadził wykłady z chemii ogólnej na wydziałach mechanicznych Politechniki Warszawskiej. W 1961 roku przeniósł się na Wydział Łączności (obecnie Elektroniki, organizując tam Zakład Chemii i prowadząc wykłady dla studentów elektroniki. W latach 1962-1966 pełnił funkcję prodziekana na tym Wydziale i w 1965 roku uzyskał stanowisko profesora nadzwyczajnego.

W 1970 roku powrócił na Wydział Chemiczny Politechniki Warszawskiej i objął funkcję kierownika Zakładu Chemii Nieorganicznej. Na tym stanowisku pozostał aż do przejścia na emeryturę w roku 1990. W latach 1973 – 1980 kierował Wydziałem Chemicznym jako dziekan.

Książki i skrypty autorstwa prof. A. Górskiego

1. Górski, Zarys nauki o koloidach, PWR i L, Warszawa, 1953, s. 191.
2. Górski, S. Jegliński, Chemia ogólna, Przewodnik metodyczny do podręcznika E. Kowalskiej, „Chemia Ogólna” dla I sem. kierunków: Mechanicznego i Kolejowego, MSZW, Warszawa, 1954, s. 50.
3. Górski, Chemia Ogólna, PWN, 1959, Warszawa, s. 262.
4. Górski, S. Jegliński, Chemia ogólna dla kierunku wechanicznego, Wyd. II zmienione, Warszawa, 1961, s.219.
5. Zarys metod chemii eksperymentalnej, podręcznik do ćwiczeń z chemii dla studentów Wydziału Łączności PW opracowany pod redakcją A. Górskiego przez J. Moszczyńską, E. Kłóckę i M. Świdierskiego, Zakład Wydawnictw PW, Warszawa, wyd. I, 1962, wyd. II, 1963, wyd. III, 1977, s.109.
6. Górski, Chemia fizyczna, PWR i L, Warszawa 1962, s.292.
7. Górski, Chemia ogólna, wyd. I, 1964, wyd. II, 1965, PWN, Warszawa, s. 373.
8. Górski, Chemia fizyczna, wyd. II zmienione, PWR i L, Warszawa, 1966, s.332.
9. Górski, Chemia ogólna, wyd. III zmienione, PWN, Warszawa, 1969, s. 397.
10. Górski, Współczesne metody klasyfikacji związków chemicznych, PWN, Warszawa, 1971, s.253.
11. Laboratorium chemii nieorganicznej, cz. 1, praca zbiorowa pod redakcją A. Górskiego, Z. Durski, Z. Gontarz, J. Kościelny, I. Majchrowa, B. Rodzeń, R. Rudnicki, M. Szczepanik, Wydawnictwa Politechniki Warszawskiej, Warszawa, 1973.
12. Górski, Chemia, t.I, Budowa i przemiany materii, PWN, Warszawa, 1974, s. 384.
13. Górski, Chemia, t.II, Systematyka związków chemicznych, PWN, Warszawa, 1977, s. 456.
14. Górski, Klasyfikacja pierwiastków i związków chemicznych, wyd. I, WNT, Warszawa, 1986, s. 200.
15. Górski, Klasyfikacja pierwiastków chemicznych i związków nieorganicznych, wyd. II zmienione, 1994, wyd. III, 2003, WNT, Warszawa, s. 214.
16. Z. Gontarz, A. Górski, Jednopierwiastkowe struktury chemiczne, WNT, Warszawa, 1998, s.414, (dostępna w formie elektronicznej w Bibliotece Głównej PW).

Załącznik 2

Stanowisko Rady Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej w sprawie biurokratycznych ograniczeń w funkcjonowaniu Uczelni

Projekt

Rada Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej z niepokojem obserwuje narastającą, chyba już w postępie geometrycznym, biurokrację. Dotyczy to już praktycznie wszystkich dziedzin życia Wydziału i Uczelni poczynając od konieczności planowania najdrobniejszych zakupów, w tym zakupu także specyficznych surowców, materiałów i odczynników chemicznych. Wynika to m. in. z faktu, iż w uregulowaniach prawnych coraz rzadziej uwzględniana jest specyfika działalności Uczelni - Uczelnie traktowane są jak zakłady produkcyjne o ustabilizowanej i szczegółowo zaplanowanej z góry działalności.

Jednak usprawiedliwienia tej sytuacji, odwołujące się do konieczności dostosowania się do wymogów zewnętrznych, są co najwyżej tylko częściowo uzasadnione. Można podać przykłady uczelni i instytutów naukowych, gdzie przepisy zewnętrzne są identyczne, a jednak uciążliwości z nich wynikające są znacznie mniejsze niż na naszym terenie. Wydaje się, że służby finansowe i władze statutowe tamtych instytucji naukowych, czując się członkami środowiska naukowego, dbają bardziej o efektywność działania swoich placówek, niż o zadawanie biurokracji zewnętrznej. Uregulowania formalne (ustne polecenia, uchwały, zarządzenia, wytyczne, a nawet ustawy sejmowe) zawsze zakładają pewną elastyczność w ich stosowaniu, pozostawiając niektóre sprawy do wewnętrznych uregulowań, interpretacji, a nawet, co zdarza się rzadziej, odwołując się do tzw. zdrowego rozsądku. Korzystanie z tego rodzaju możliwości wymaga oczywiście od urzędników kompetencji, wyobraźni, czasami nawet pewnego rodzaju odwagi urzędniczej i zawsze dobrych chęci. Łatwiej jest odwołać się do przepisu i uniemożliwić jakieś działanie, niż narażając się na konieczność wyjaśnień w razie zewnętrznej kontroli, wykorzystywać przepis dopuszczający zdroworozsądkowe działanie w imię wyższych racji lub w sytuacjach wyjątkowych. Klasycznymi przykładami braku takiego elastycznego podejścia na naszym terenie są sztuczne ograniczenia asortymentowe w zakupach ze środków pochodzących z różnych źródeł finansowania, sposób stosowania przepisów ustawy o zamówieniach publicznych, ścisłe egzekwowanie wykorzystywania środków finansowych w ograniczonych terminach, itp., a ostatnio, zakaz zleceń wewnątrzwydziałowych na usługi badawcze i pomiarowe. Znane są liczne przykłady marnotrawstwa i strat wynikających z tych ograniczeń.

Taki sposób działania coraz bardziej oddala nas od naszych podstawowych obowiązków, jakimi są dobrze prowadzona dydaktyka i badania naukowe na wysokim poziomie. Mamy wrażenie, że rosnąca w zastraszającym tempie ilość szczegółowych uregulowań, zarządzeń oraz wynikająca z tego sprawozdawczość, prowadzi nie tylko do znacznego ograniczenia czasu niezbędnego do prawidłowego wypełniania statutowych obowiązków przez pracowników Uczelni, ale także do obniżenia zaufania między ludźmi. Zaufanie jest przecież najważniejszym i niezbędnym czynnikiem do prawidłowego i efektywnego działania ludzi, grup społecznych i całego społeczeństwa.

Zdajemy sobie sprawę z tego, jak ważne jest dobre prawo i jego przestrzeganie w rozwiniętym społeczeństwie. Szczegółowe uregulowanie każdej działalności i dziedziny życia nie tylko temu nie służy, ale także w znacznym stopniu pozbawia ludzi tak ważnej i niezbędnej w naszej pracy cechy jaką jest wysoka kreatywność i odpowiedzialność.

Jako społeczność akademicka oczekujemy, że Kierownictwo Uczelni (a także Wydziału) będzie przeciwdziałać narastającej biurokracji, w żadnym wypadku nie dołączy do dalszego jej rozwijania, ale także podejmie działania, aby taki stan zdecydowanie zmienić. Pamiętajmy, że nasze główne zadania to dydaktyka i badania naukowe. Do wykonywania tych, wystarczająco już skomplikowanych zadań nie powinniśmy mieć stawianych barier i przeszkód.

Załącznik 3

Warszawa, 10 maja 2010

PROTOKÓŁ

Komisja ds. Nauki Rady Wydziału Chemicznego w składzie:

prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski – przewodniczący,
prof. dr hab. Andrzej Książczak – członek,
dr hab. inż. prof. PW Andrzej Sporzyński – członek,
prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski – członek,
prof. dr hab. Małgorzata Zagórska – członek,
dr inż. Aldona Zalewska – sekretarz

zapoznała się z podaniem dr inż. Andrzeja Marciniaka o przyznanie stypendium habilitacyjnego. Komisja przeanalizowała dotychczasowy dorobek naukowy dra Andrzeja Marciniaka, na który składa się: 25 publikacji naukowych (w tym 17 wchodzących w zakres pracy habilitacyjnej), 14 wystąpień na konferencjach naukowych.

Komisja jednomyślnie stwierdza, że zarówno tematyka planowanej pracy habilitacyjnej, jak i dotychczasowy dorobek pozwalają sądzić, że dr inż. Andrzej Marciniak przystąpi do kolokwium habilitacyjnego w przewidzianym przepisami terminie, tj. w okresie dwóch lat od zakończenia pobierania stypendium habilitacyjnego. Komisja jest przekonana, że nastąpi to w krótszym okresie.

Biorąc powyższe pod uwagę Komisja rekomenduje Radzie Wydziału Chemicznego Politechniki Warszawskiej przyznanie dr inż. Andrzejowi Marciniakowi stypendium habilitacyjnego na okres 1 roku.

prof. dr hab. inż. Antoni Pietrzykowski	- przewodniczący	.....
prof. dr hab. Andrzej Książczak		.....
dr hab. inż. Andrzej Sporzyński, prof. PW		.....
prof. dr hab. inż. Wojciech Wróblewski		.....
prof. dr hab. Małgorzata Zagórska		.....
dr inż. Aldona Zalewska		.....